

Arrest

nr. 57 872 van 15 maart 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 6 december 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 november 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 20 januari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 februari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. VAN ROSSEM en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 5 september 2007 het Rijk binnen en diende op 1 juni 2010 een derde asielaanvraag in. Op 3 november 2011 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Chinese nationaliteit te beschikken, tot de Tibetaanse bevolkingsgroep te behoren en afkomstig te zijn uit de regio Kham in de Volksrepubliek China. Op 06/09/2007 diende u een eerste asielaanvraag in. Op 19/11/2007 nam de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing tot Weigering van de Vluchtelingenstatus en Weigering van de

Subsidiaire Beschermingsstatus op basis van de gereede twijfel over uw herkomst uit Tibet, Volksrepubliek China.

Op 28/02/2008 diende u een tweede asielaanvraag in. Als nieuwe elementen bracht u drie schoolattesten aan. Op 16/04/2008 nam de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een beslissing tot Weigering tot in Overwegingname van een Asielaanvraag.

Op 01/06/2010 diende u een derde asielaanvraag in. Als nieuwe elementen brengt u aan: een kopie van uw "Green Book", een op basis van dit "Green Book" door het "Tibetan Refugee Welfare Office" in Kathmandu opgesteld geboortecertificaat, een "To Whom it May Concern" van hetzelfde bureau, een attest van de Nepalese ambassade in Brussel, twee enveloppe's en een kopie van een brief door het Centrum Algemeen Welzijnswerk (CAW), gericht aan de Nepalese ambassade in Brussel.

B. Motivering

Na het gehoor door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dient te worden opgemerkt dat u de hoedanigheid van Vluchteling niet kan worden verleend. U brengt immers geen geloofwaardige nieuwe elementen aan die de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Tibet, Volksrepubliek China kunnen herstellen. Over uw "Green Book" dient te worden opgemerkt dat u louter een kopie indiende. Kopie's hebben weinig bewijswaarde. Ze kunnen door enig knip- en plakwerk immers gemakkelijk worden vervalst. Bovendien dient te worden opgemerkt dat de persoonsinformatie in het u pas in 2005 uitgereikte "Green Book" is ingevuld louter op basis van de verklaringen van u en uw oom (CGVS derde asielaanvraag pp. 3-4). Des te meer is de bewijswaarde beperkt. Bovendien blijkt dat u bij uw eerste asielaanvraag nergens melding maakte van het bestaan van een "Green Book". U verklaarde zelfs naast enkele schoolattesten geen andere documenten te hebben gehad in Nepal (CGVS eerste asielaanvraag p.4-5).

Het geboortecertificaat van de "Tibetan Refugee Welfare Office" in Kathmandu is niet uitgereikt door een officiële instantie en is dus geen officieel identiteitsdocument. Bovendien is dit document volgens uw verklaringen opgesteld op basis van het boven vermelde "Green Book". Hetzelfde geldt voor de "To Whom it May Concern" van hetzelfde bureau. Bovendien stelt dit laatste document louter dat u van Tibetaanse origine bent en in Kathmandu verbleef. Het document vormt geenszins een begin van bewijs van uw beweerde Chinese nationaliteit. Beide documenten zijn u ook uitgereikt ruim twee jaar nadat u uw eerste asielaanvraag indiende en hebben zodoende een gesolliciteerd karakter.

De brief van de Nepalese ambassade stelt louter dat de ambassade u geen reisdocument kan uitreiken omdat u onvoldoende documenten neerlegt. De kopie van de brief van het CAW gericht aan deze ambassade betreft de aanvraag van dit reisdocument. De enveloppe's staven louter dat u post ontving uit India en uit Nepal, meer niet. Van de schoolattesten die u neerlegde bij uw tweede asielaanvraag, dient te worden opgemerkt dat één ervan een uitslag van uw punten op school betreft (verklaring DVZ punt 36). De andere twee attesten betreffen de voltooiing van uw zevende graad en bevatten verklaringen dat u niet over de Nepalese nationaliteit beschikt maar dat u afkomstig bent van Tibet, China. Deze documenten kunnen echter geenszins identiteitsdocumenten afgegeven door de nationale autoriteiten vervangen en zijn dus geen officieel identiteitsdocumenten die de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Tibet kunnen herstellen. Bovendien had u deze documenten kunnen indienen tijdens de behandeling van uw eerste asielaanvraag, hetgeen de geloofwaardigheid van deze documenten ondermijnt. Ze zouden immers uitgereikt zijn op 17/03/2007 (03/12/2063), dus enkele maanden vóór u Nepal verliet. Uw verklaring dat u de school een brief had gezonden, nooit een antwoord kreeg en opnieuw een brief kreeg van de school waardoor u de documenten ongeveer twee jaar geleden bekwam, houdt weinig steek (CGVS derde asielaanvraag pp. 2-3). Bovendien dient over de uitgiftedatum tevens te worden opgemerkt dat één van de attesten onder de tekst is ondertekend op 13/03/1996 (30/11/2052) en dat het ander onder de tekst is ondertekend op 07/04/1996 (25/12/2052), allebei dus meerdere jaren vóór de datum volgens dewelke ze zouden opgesteld.

Gezien er nog steeds geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit Tibet, Volksrepubliek China dient de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen vast te stellen dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker “*kan zich met deze beslissing niet akkoord verklaren*” en onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen aan een inhoudelijke kritiek. Hij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoeker diende een derde asielaanvraag in. Verzoekers eerste asielaanvraag werd afgewezen omdat verzoeker niet aannemelijk maakte afkomstig te zijn uit Tibet in de Volksrepubliek China, noch dat hij Nepal diende te ontvluchten omdat hij nood had aan internationale bescherming. Zijn tweede asielaanvraag werd niet in overweging genomen. Te dezen is de Raad niet bevoegd de beslissingen genomen in het kader van verzoekers vroegere asielaanvragen te beoordelen in beroep, daar deze door de in de Belgische wetgeving voorziene rechtsmiddelen aangevochten dienden te worden. De bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is in onderhavige procedure beperkt tot de beoordeling van de in de derde asielaanvraag aangehaalde elementen.

3.2. In het kader van zijn derde asielaanvraag volhardt verzoeker dat hij “*wel degelijk afkomstig [is] uit China, meer bepaald uit Tibe*”, en legt als nieuwe documenten een fotokopie van een “greenbook” neer, een “geboortetest” uitgereikt door het “Tibetan Refugee Welfare Office”, een “To whom it may concern”-brief van het Tibetan Refugee Welfare Office, een attest van de Nepalese ambassade in Brussel, een kopie van een brief van het Centrum Algemeen Welzijnswerk aan de Nepalese ambassade en 2 enveloppes. Zoals verzoeker benadrukt wordt een Green Book “*enkel afgeleverd aan Tibetanen die buiten Tibet leven en dit document is het enigste officiële document uitgereikt door the Tibetan Government in exile*”.

3.3. Ter terechtzitting legt verzoeker zijn originele Green Boek neer. Het feit dat, met uitzondering van de identiteitbladzijden, niet alle bladzijden genummerd zijn, het paspoort geen volgnummer bezit en de bezitter van het paspoort niet heeft ondertekend en gedagtekend, is al voldoende om de echtheid van het stuk te ontcrachten. Echter ook de binnenkant van de omslag is niet, zoals alle paspoorten, toegeëigend en de achterkant van de foto draagt een onnuttige stempel. Voorts kan dit paspoort bezwaarlijk een objectief bewijsstuk zijn wanneer -zoals verzoeker stelt- het met gemak kan verkregen worden via derden (een oom) en dit louter op basis van hun verklaringen (gehoorverslag CGVS, p.4). Ten slotte dient herhaald te worden dat verzoekers Tibetaanse herkomst uit China niet ondersteund wordt door geloofwaardige, overtuigende verklaringen. Verzoeker ontkende bovendien uitdrukkelijk in het kader van zijn eerste asielaanvraag benevens schoolattesten over enige documenten te beschikken. Daarnaast waren verzoekers verklaringen over Tibet tijdens zijn eerste asielaanvraag geheel onvoldoende om zijn beweerde Chinees-Tibetaanse identiteit aannemelijk te maken. Om diverse redenen kan dan ook worden besloten dat de neergelegde Green Book geen bewijswaarde heeft en verzoeker blijkbaar volhardt in frauduleuze praktijken.

3.4. De commissaris-generaal oordeelt terecht dat de overige neerlegde documenten evenmin nuttig zijn. Het geboortetest kan bezwaarlijk verzoekers identiteit bewijzen nu het is uitgereikt door het Tibetan Refugee Welfare Office, wat geen officiële overheidsinstelling is, en verzoeker bovendien verklaarde dat het werd opgemaakt op basis van zijn Green Book, waaraan zoals blijkt uit wat voorafgaat, geen geloof kan worden gehecht. Dit geldt tevens voor de “To whom it may concern”-brief van dezelfde instelling en die hoe dan ook slechts stelt dat verzoeker Tibetaan is afkomstig uit Kathmandu, doch verder geen uitstaans heeft met het asielrelaas. Uit de briefwisseling van de Nepalese ambassade in Brussel en het Centrum Algemeen Welzijn blijkt enkel dat verzoeker aan deze instanties

geen identiteitsdocumenten heeft voorgelegd en de ambassade aldus niet nuttig kan reageren. De schoolattesten, door verzoeker neerlegd in het kader van zijn tweede asielaanvraag, zijn geen officiële identiteitsdocumenten, noch geloofwaardig nu verzoekers verklaringen dienaangaande strijdig waren met de inhoud ervan. Uit de enveloppen die verzoeker neerlegde kan tenslotte enkel worden afgeleid dat verzoeker post ontving. In het verzoekschrift onderneemt verzoeker niet de minste poging voormelde bevindingen van de commissaris-generaal, die grondslag vinden in het dossier, te weerleggen. Deze blijven dan ook onverminderd overeind.

3.5. Wat de verwijzingen naar "*recente mediaberichtgeving*" en de "*Algemene informatie*" van "*Amnesty*" en "*Refworld*" betreft die verzoeker toevoegt aan het verzoekschrift benadrukt de Raad dat het niet volstaat te verwijzen naar de algemene situatie in het voorgehouden land van herkomst en algemene informatie dienaangaande om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

3.6. De Raad stelt vast dat de stukken die verzoeker neerlegde in het kader van zijn derde asielaanvraag klaarblijkelijk voorkomen als bedrieglijk opgemaakt voor onderhavige procedure en dus de ongeloofwaardigheid versterken van verzoekers beweerde Tibetaans-Chinese identiteit en zijn hierop gebaseerde asielmotieven. Verzoeker toont nog steeds geen enkele band aan met Tibet in de Volksrepubliek China. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Waar verzoeker aanvoert in het verzoekschrift dat "*het CGVS in haar beslissing onzorgvuldig te werk is gegaan en in gebreke blijft te motiveren waarom verzoeker niet in aanmerking komt voor het subsidiaire beschermingsstatuut*" gaat hij eraan voorbij dat in de bestreden beslissing in het onderdeel "*motivering*" besloten wordt dat "*Gezien er nog steeds geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit Tibet, Volksrepubliek China dient de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen vast te stellen dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken*", en de bestreden beslissing derhalve inzake de subsidiaire bescherming verwijst naar alle voorgaande bevindingen, die tevens de weigering van de vluchtelingenstatus schragen, en derhalve wel degelijk en uitgebreid motiveert waarom verzoeker niet in aanmerking komt voor de subsidiaire bescherming.

4.2. Aangezien verzoeker niet aantoont afkomstig te zijn uit Chinees Tibet is zijn argument "*Er zijn ernstige redenen dat verzoeker een reëel gevaar loopt wegens de bijzondere situatie die er op dit moment heerst in Tibet. Er zijn nog steeds ernstige mensenrechtenschendingen in Tibet*" niet dienstig. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kan slechts vaststellen dat verzoekers verklaringen bedrieglijk zijn en hij zijn voorgehouden Tibetaanse etnie en afkomst uit Chinees-Tibet geenszins aannemelijk maakt. Verzoeker maakt dan ook niet aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Tibet in de Volksrepubliek China. De Raad moet zijn oordeel steunen op de feiten en middelen aangevoerd door de verzoekende partij. Het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). Aangezien verzoeker zich verder voor de toekenning van de subsidiaire bescherming uitsluitend beroept op dezelfde feiten als voor de vluchtelingenstatus maakt hij evenmin een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de vreemdelingenwet, aannemelijk.

4.3. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

4.4. Ten overvloede dient erop gewezen te worden dat uit wat vooraf blijkt verzoeker met oneigenlijke praktijken misbruik maakt van de asielprocedure.

5. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien maart tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK